

PB-051**Fetal gelişim kısıtlılığında maternal ve neonatal copeptin düzeylerinin araştırılması**

Gül Alkan Bülbül¹, Selahattin Kumru¹,
Aysel Derbent Uysal¹, Mete Çağlar², Mehmet Göksu¹,
Bekir Sıtkı İsenlik¹, Özgür Özdemir¹

¹Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Antalya; ²Düzce Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Düzce

Amaç: Fetal gelişim kısıtlılığı, fetusun genetik olarak belirlenmiş büyüme potansiyeline ulaşamaması anlamına gelmekte olup gebeliklerin yaklaşık %5-10'unu etkilemektedir. Geleneksel tanımı, tahmini fetal ağırlığın 10. persentilin altında olmasıdır. Azalmış fetal ağırlığın ileri yaşamda Tip 2 diabetes mellitus, hipertansiyon ve hiperlipidemi ile ilişkili olduğu öne sürülmektedir. Fetal hayatta oluşan oksidatif stres ve endotelial disfonksiyonun büyüme kısıtlılığı ile doğan bireylerdeki tip 2 diabetes mellitusun patogeneğinde kritik rol oynadığı gösterilmiştir. Copeptin vazopressinin prekürsörü olup, son zamanlarda metabolik sendrom ve insülin rezistansını gösteren bir belirteç olarak kullanılmaktadır. Çalışmamız, fetal gelişim kısıtlılığı gelişiminde copeptinin olası rolünü araştırmak amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Çalışma grubunu Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kliniği'ne başvuran fetal gelişim kısıtlılığı ile komplike normotansif gebeler (n=23) ve normal fetal büyümeye sahip normotansif (n= 22) gebeler oluşturdu. Tüm gebelerde anestezi indüksiyonunda hemen önce maternal venöz kan, göbek kordonu klemplendikten hemen sonra fetal umbilikal arter ve ven kan örnekleri alındı. Serum copeptin düzeyleri enzyme- linked immunosorbent assay yöntemi (Bio-Tek Instruments ELx 800 Microplate Reader VT, USA) ile ölçüldü.

Bulgular: Kontrol grubu ile fetal gelişim kısıtlılığı olan grupta maternal venöz kan (0.35 ± 0.28 ng/mL vs 0.28 ± 0.18 ng/mL) ve fetal umbilikal ven (0.38 ± 0.28 ng/mL vs 0.33 ± 0.19 ng/mL) arasında istatistiksel olarak farklılık saptanmadı. Fetal gelişim kısıtlılığı olan grupta umbilikal arter copeptin düzeyi kontrol grubuna göre yaklaşık olarak kat artmasına rağmen bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı (0.69 ± 1.23 ng/mL vs 0.38 ± 0.28 ng/mL).

Sonuç: Copeptin düzeylerinin fetal gelişim kısıtlılığında yükselmemesi, etyopatogeneizde olası rolünü desteklememektedir.

Anahtar sözcükler: Copeptin, fetal gelişim kısıtlılığı, insülin rezistansı

PB-052**Gebelikte karbamazepin kullanan bir anne bebeğinde görülen biküspit aort kapağı ve ciddi aort darlığı: Olgu sunumu**

Zehra Karataş¹, Ahmet Karataş², Tülay Özlü²,
Sevil Bilir Gögsüğü³, Birgül Varan⁴

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı, Bolu; ²Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Bolu; ³Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Bolu; ⁴Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Karbamazepin gebelikte en çok kullanılan antiepileptik ilaçlardan biridir. Karbamazepin kullanımı ile birlikte birçok major konjenital anomali (nöral tüp defektleri, kardiyak ve ürogenital sistem anomalileri v.b) bildirilmiş olmasına rağmen biküspit aorta ve ciddi aort stenozu bildirilmemiştir.

Olgu: 29 yaşında, G5P2Y2 anneden, 39. gebelik haftasında vajinal yolla 3050 gr doğan erkek bebek üfürüm duyulması üzerine gönderilmiş. Fizik muayenesinde aort odağında belirgin 3/6 sistolik üfürümü olan olgunun diğer sistem muayeneleri normaldi. Anne ve baba arasında akrabalık bulunmayan, yedi yıldır epilepsi nedeniyle karbamazepin kullanan annenin gebeliğinde (Tegretol CR, 1000 mg/gün) kullanmaya devam ettiği ve folik asit replasman tedavisi almadığı, sigara ve alkol kullanmadığı öğrenildi. Ekokardiyografide biküspit aort kapağı, hafif aort darlığı, patent duktus arteriosus ve patent foramen ovale saptanan olguda renal ultrasonografide sol böbrekte hafif hidronefroz saptandı. Kan sayımı, biyokimyasal verileri ve beyin ultrasonografisi normaldi. Büyüme ve gelişimi normal olan olguya 14. haftada ciddi aort darlığı gelişmesi üzerine perkütan balon valvüloplasti uygulandı.

Tartışma: Gebelikte antiepileptik ilaçlar mümkün olan en düşük dozda kullanılmalıdır. Pre-konsepsiyonel peryottan başlamak üzere ilk 8 haftada folik asit replasman tedavisinin anti-epileptik ilaçların yan etkilerini azalttığı ileri sürülmektedir. 400 mg/gün üzerinde karbamazepin kullanımında konjenital anomali riskinin arttığı bildirilmektedir. Bu olguda anne yüksek doz karbamazepin kullanmış olmasına rağmen folik asit desteği almamıştır.

Sonuç: Bu olgu gebelikte karbamazepin kullanımı ile ilişkili olarak geliştiği düşünülen biküspit aort kapağı ve ciddi aort darlığı olan ilk vaka olması ve gebelikte uygun anti-epileptik ilaç kullanımına dikkat çekmek, anti-epileptik ilaç kullanan anne bebeklerinin major konjenital anomaliler yönünden dikkatli değerlendirilmesi gerektiğini vurgulamak amacıyla sunulmuştur.

Anahtar sözcükler: Aort darlığı, biküspit aort kapağı, gebelik, karbamazepin

PB-053

İkizden ikize transfüzyon sendromu (TTTS) olgularında maternal ve perinatal sonuçlarının değerlendirilmesi

Serdar Başaranoglu, Abdulkadir Turgut, Senem Yaman Tunç, Mehmet Sait İçen, Elif Ağaçayak, Ali Özler, Nurullah Peker, Ahmet Yalınkaya

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Monokoryonik ikiz gebelerde görülen, nadir ve karmaşık bir fizyopatolojiye sahip TTTS olgularında maternal ve perinatal sonuçlarının değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmamızda Dicle Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum kliniğinde Temmuz 2008 ile Haziran 2013 tarihleri arasında doğumu gerçekleşen 296 çoğul gebelik incelendi. Olguların yaş, gravida, parite, doğumdaki gebelik haftaları, obstetrik hikayeleri, demografik verileri, komplikasyonları, koryonisite ve amniyonsite durumları, tedavi şekilleri, doğum şekli, sezeryan endikasyonları ve yenidoğana ait verileri arşiv dosyalarından ve elektronik veri tabanından elde edildi.

Bulgular: Kliniğimizde belirtilen sürede toplam 12.284 doğum gerçekleştiği ve bunların 296'sının çoğul olduğu saptandı. Çoğul gebelik insidansı %2.4 olarak bulundu. Çoğul gebeliklerin 276'sı ikiz 18'i üçüz, 2'si de dördüz idi. İkiz olguların 167'si (%60.5) dikoryonik-diamniyotik, 97'si (%35.1) monokoryonik-diamniyotik ve 12'si (%4.4) de monokoryonik-monoamniyotik idi. İkiz olguların, 230'u (%83.3) spontan ve 46'sı (%16.7) da yardımcı üreme teknikleri (YÜT) sonrası oluştuğu tespit edildi. Monokoryonik-diamniyotik olguların 29'unda (%29.9) TTTS geliştiği, bunların hepsine amniyodrenaj uygulanırken, 8 olguya ek olarak septostomi uygulandığı tespit edildi. Olguların ortalama yaşı 28.9 ± 7.0 , ortalama gebelik haftası fetus A-B için sırasıyla 31.3 ± 4.1 ve 28.6 ± 3.8 olarak bulundu. Yenidoğan ağırlıkları ortalama fetus A-B için sırasıyla 1907.9 ± 674.5 ve 1460 ± 664.6 g idi, 58 yenidoğandan 11'inin postpartum eks olduğu saptandı.

Sonuç: TTTS maternal-fetal morbidite ve mortaliteye neden olan, günümüzde yardımcı üreme tekniklerinin sık kullanılmasıyla güncelliğini koruyan bir obstetrik problemdir. Çoğul gebelik tanısı konulan olgular dikkatli bir şekilde değerlendirilmeli, koryonisite, amniyonsite ve gebelik haftaları göz önünde bulundurularak intrauterin girişim dahil, olguya özgü uygun tedavi yöntemi belirlenmelidir. Bu olguların takibi ve tedavisi ileri merkezlerde olması anne ve fetüsler için daha uygun olacaktır.

Anahtar sözcükler: Çoğul gebelik, transfüzyon, maternal ve fetal sonuçlar

PB-054

Midtrimester amniyotik membranı prolabe kadınların amnion sıvısında bakteri 16 S rRNA varlığının acil servikal serklaj başarısı ve gebelik prognozu ile ilişkisinin araştırılması

Hayal Uzelli Şimşek¹, Emek Doğer¹, Gülden Sönmez Tamer¹, Murat Kasap¹, Aydın Çorakçı², Eray Çalışkan³

¹Kocaeli Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı; ²Kocaeli Üniversitesi, Mikrobiyoloji Anabilim Dalı; ³Kocaeli Üniversitesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Amniyotik membranı prolabe kadınların amnion sıvılarında PZR ile enfeksiyon etkeninin tespitinin, acil serklaj başarısı ve gebelik prognozu ile ilişkisini ortaya koymak.

Yöntem: Çalışmaya Kocaeli Üniversitesi KHD ABD'na membranları sağlam olup serviksten amnion membranı prolabe ve acil serklaj yapılması gereken 19 hasta ile 2.trimester genetik amniosentez için başvuran ardışık 56, toplam 75 hasta dahil edildi. Amniyosentez ile alınan amnion sıvılarında bakteriyel 16S rRNA varlığı PZR yöntemiyle incelendi. Amnion sıvı kültürü, vajen ve idrar kültürleri ile CRP için kan alındı. Amnion membranı prolabe olan hastalara acil serklaj, tokoliz, antibiyotik tedavileri uygulandı. İstatistiksel analizi Spss 13 bilgisayar programı ile yapıldı.

Bulgular: Hasta grubunun gebelik süresi kontrol grubunun gebelik süresinden anlamlı olarak kısaydı ($p < 0.001$). Hasta grubunda beş koryoamniyonit (%26.3) tespit edilirken kontrol grubunda tespit edilmedi ($p = 0.001$). Hasta grubunda 3 bebekte sepsis varlığı (%18.8) tespit edilirken kontrol grubunda tespit edilmedi ($p = 0.01$). Hasta grubunda perinatal bebek ölüm sayısı ($n = 13$, %68.4), kontrol grubundan ($n = 3$, %5.4) anlamlı olarak yüksek bulundu ($p < 0.001$). PZR yöntemiyle bakteri varlığı saptanan hasta grubunda CRP(>1) yüksekliği ($n = 8$, %88), saptanmayan olgularla ($n = 8$, %80) benzer bulundu ($p = 0.81$). PZR yöntemiyle bakteri varlığı saptanan hasta grubunda eve canlı bebek götürülmediği tespit edilirken saptanmayan olgularda altı hastanın (%60) eve canlı bebek götürdüğü tespit edildi ($p = 0.008$). PZR yöntemiyle bakteri varlığı saptanan hasta grubunda gebelik süresi (gün), saptanmayan hasta grubundan anlamlı olarak düşük bulundu ($p = 0.02$).

Sonuç: Amniyotik membranı prolabe halde başvuran, hem enfeksiyon hem de prematürite açısından yüksek risk taşıyan hastalarda olabilecek en kısa sürede duyarlı ve özgün yöntemle etkenin tespiti önem arz etmektedir. Bu amaçla 3-4 gün gibi uzun sürede ve her etkenin tespit edilemediği kültür yön-